

løse Tiende og endelig Lov af 24de Marts 1899 om Tilvebringelse af Jordlodder for Landarbejdere. Nu er der ganske vist ingen Vanskelighed eller Umulighed ved at realisere Statsobligationerne, hvis man vil tage den Pris, man kan opnaa derfor, men det har vist sig i Tidens Løb, at hvis man vil opnaa den Pris for Statsobligationerne, som disse virkelig bør bringe Staten efter Markedets Tilstand, bør de sælges paa fremmede Børser, men det er nu meget vanskeligt at faa danske Statsobligationer ind paa fremmede Børser, idet man overalt søger at fastsætte Regler for Salget af saadanne Papirer, og det Regler, som lægge Hindringer i Vejen for, at Obligationerne komme ind, medmindre de optages paa Kurslister. Det gælder Børserne i London, i Paris og i Berlin. Da der nu slet ikke er givet nogen nærmere Bestemmelse om, hvorledes disse Aktiver, Statsobligationerne, skulle være indrettede, er det første, som det foreliggende Forslag gaar ud paa, at give nærmere Bestemmelser i saa Henseende. Men der er tillige et andet Forhold, som maa tages i Betragtning her, nemlig dette, at paa de fremmede Børser forlanges der for Realisationen af Statsobligationer, at der skal præsteres den fornødne Lovhjemmel for Regeringen til at optage Laanet, og det kan jo ikke nægtes, at denne Lovhjemmel er vanskelig at fremvise, naar den skal hentes ud fra de mange forskellige Love, der ere givne, og som jeg nævnedes før, navnlig da disse Love i og for sig ikke umiddelbart gaa ud paa at tilstede Regeringen Optagelse af et Statslaan til et bestemt Beløb, men Regeringens Beføjelse i saa Henseende fremkommer først, naar man opgør et ligefremt Regnestykke, nemlig over, hvor meget der er udgivet til Statsbaneanlæg, private Baner o. s. v., og derfra trækker, hvad man tidligere har faaet ind ved Salg af Statsobligationer. Ogsaa i saa Henseende maa der altsaa træffes nærmere Bestemmelse, og det er navnlig igennem en Ændring, der er kommen ind ved Forhandlingen i Folketinget, blevet fastslaaet i det foreliggende Forslag, at man gaar den Vej, hver Gang man vil sælge en Afdeling af disse Aktiver, Statsobligationerne, saa at tage en særlig Lov som Hjemmel derfor, en Lov, som altsaa kan præsteres paa udenlandske Børser som Regeringens Hjemmel til at optage Laanet. — Jeg skal i øvrigt henvisse til selve Lovforslaget og de udførlige Motiver, hvormed det var ledsaget, og jeg

skal tillade mig at anbefale det til det høje Ting. Det er meget heldigt i hvert Tilfælde at kunne faa gennemført denne Foranstaltning. Ganske sikkert er det jo, det vil jeg tillade mig at nævne, at Regeringen bliver mere bunden i sin Stilling med Hensyn til Realisationen af Statsobligationer, end den har været tidligere. Ved den korte Bemyndigelse for Regeringen, som indeholdes i Jærnbanelovene, i Loven om Jordlodder for Landarbejdere og i Tiendeloven, har Regeringen det fuldstændig i sin Haand at ordne Realisationen; men dertil er der jo ikke noget at sige andet end, at der fremtidig maa søges en nærmere Bestemmelse derfor, og navnlig forudsætter jeg som givet, at man heller ikke, naar man har givet den almindelige Bemyndigelse i de Love, der kræve den paagældende Foranstaltning, vil kunne nægte senere at give Regeringen den specielle Lov, som bemyndiger Regeringen til nu at optage en ny Afdeling af de her omhandlede Statsobligationer. Thi skulde Regeringen ikke kunne faa en saadan Bemyndigelse, er det jo sikkert nok, at saa maa de paagældende Foranstaltninger hvile. I saa Henseende finde vi vel nok hinanden, saa jeg ikke tror, at der opstaar Vanskeligheder her. Jeg skal som sagt anbefale Forslaget til Fremme i det høje Ting.

Nellemann: Jeg nærer heller ikke nogen Tvivl om, at Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er forelagt af Regeringen, vil være heldigt; men derimod antager jeg det for noget mere tvivlsomt, om de Ændringer, der ere vedtagne i det andet Ting, ere hensigtsmæssige, eller i hvert Fald, om den Nytte, de kunne gøre, ikke bliver betydelig ringere end den Skade, der kan afstedkommes, hvis Bestemmelserne misbruges, og nogen nærmere Sikkerhed derimod har man jo ikke. Naar nu dertil kommer, at dette er en Materie, som vistnok er de fleste af de ærede Medlemmer temmelig fremmed, mener jeg, at Sagen bør prøves i et Udvalg, hvorom jeg skal tillade mig at stille Forslag, naar Tiden kommer.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
 vedtoges uden Afstemning.